

Kristeligt Folkeparti har megen sympati for intentionerne bag Enhedslistens beslutningsforslag. Større åbenhed i hele EU er en vigtig sag. Det er med til at sikre unionen demokratisk legitimitet, og derfor er det også afgørende, som det blev påpeget af europaministeren, at der er sket en række fremskridt i EU.

Siden det nationale kompromis' dage, hvor der fra dansk side blev lagt vægt på mere åbenhed, nærhed og demokrati i EU, er der bl.a. takket være danske initiativer sket fremskridt i den retning. Det gælder f.eks. den nye forordning om aktindsigt.

Kl. 17.25

Spørgsmålet om at sikre mere åbenhed i EU bår efter Kristeligt Folkepartis opfattelse også ses i sammenhæng med det arbejde, der foregår i konventet og senere i forbindelse med regeringskonferencen. Overordnet er det for Kristeligt Folkeparti vigtigt, at for at få skabt mere åbenhed og gennemskuelighe d må traktatgrundlaget forenkles, de nationale parlamenters indflydelse styrkes, kompetencefordelingen mellem EU og medlemslandene tydeliggøres i et nyt traktatgrundlag, og ministerrådsmøderne åbnes.

Angående Enhedslistens forslag vil vi gerne være med til at styrke adgangen for offentligheden til at få aktindsigt, og vi vil også gerne være med til at styrke EU's ombudsmandsinstitution.

Med hensyn til forslagene angående lobbyisme kunne man overveje en registrering og en adfærdskodeks for lobbyister; men vi har ikke som Enhedslisten problemer med, at interesseorganisationer og lobbyister prøver at påvirke politiske beslutningstagere. Det sker jo også i Danmark.

Hvad angår åbenheden i vort eget parlament, Folketinget, er der bestemt også grund til at fortsætte debatten om, hvordan den sikres. Det medvirker Kristeligt Folkeparti gerne til.

Konkluderende er der altså i de fremsatte beslutningsforslag både enkeltelementer, som Kristeligt Folkeparti kan støtte, og andre, som vi ikke kan støtte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for debatten, naturligvis i særlig grad til hr. Villy Søvn dal og hr. Kristian Thulesen Dahl og også fru Tove Vi-

debæk for positive meldinger om det, som er hoveddrivankeret i dette kompleks af forslag, nemlig bestræbelsen på at få øget åbenhed og mindre demokratisk underskud i EU. Jeg synes alt i alt, at det blev en rimelig god debat, efterhånden som det lykkedes at få drejet den ind på det, som forslagene egentlig handler om.

Jeg må sige, at ministerens indledning var for mig en meget skuffende optakt til debatten, for det var jo en gennemgribende negativ tale, ministeren holdt. Ministeren mente, at der var opnået stort set alt, hvad der kunne opnås på demokratiområdet i EU, så der var sådan set ikke rigtig mere at komme efter, og i hvert fald havde den danske regering ikke mere at byde på. Det var vel stort set bundlinjen i det, ministeren fremkom med, og det var i hvert fald overordentlig begrænset, hvad der kom frem af budskaber.

Med hensyn til sådan noget som tidsfristerne sættes Folketinget jo i dag ofte over for at skulle behandle komitésager fra EU med få dages varsel, i nogle tilfælde helt ned til ét døgn s varsel. Det har vi oplevet, og det ved ministeren, men ministeren mente, at det må vi leve med, og at det, der foregår i komiteerne, er noget teknisk og administrativt, så det behøver vi sådan set ikke bekymre os så meget om.

Her synes jeg, der var en langt mere rimelig fremstilling fra fru Marianne Jelveds side. Hun sagde, at man har jo lavet en bemyndigelse ved f.eks. lovgivningen om værdipapirmarkederne, og jeg går ud fra, at fru Marianne Jelved er enig med mig i, at det er i høj grad noget politisk. Så kom vores uenighed frem, fordi jeg synes, man har overladt for meget politisk lovgivningsmagt til komiteerne i det, der kaldes Lamfalussyrapporten.

Jeg har senere i Europaudvalget faktisk stemt for nogle af de forslag, der er kommet frem, fordi det, man har udarbejdet, på nogle punkter har vist sig at være rimelig fornuftigt. Men den procedure, der gør, at vi først får mulighed for at se det, når det er for sent, er jeg altså stadig dybt uenig i. Derfor er jeg ked af, at ministeren så bruger netop Lamfalussy som eksempel på, at her er tale om noget teknisk administrativt, for det er der altså ikke. Her er tale om den lovgivning, der i fremtiden regulerer, hvordan vores værdipapirmarkeder kommer til at fungere. Det er jo dybt vigtige sager. Det er jo sager, der kan få kæmpestor betydning for økonomiens udvikling.

Kl. 17.30